

מתחברים לתורה ויהדות בשביל הנשמה

שלוס כלעם

זאן אפרוש כנף

1188

עלון פרשת בלק ט"ז תמוז תשפ"ה | 12 ביולי 2025

"וַיִּפְתַּח ה' אֶת פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבָלָעַם:
מָה עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתַנִּי"
אל האמת צריך להקשיב, גם אם אומר אותה חמור.

העלון מופץ למנויים בלבד

להצטרפות כמנויים: 02-5022881

או שלחו מייל לכתובת: sh5022881@gmail.com

ברכת מזל טוב, לנועם מלאכי זוהר לרגל יום ההולדת

ויכוח מיותר

איתמר מאיר

השעה הייתה שעת בוקר מוקדמת, וקרני השמש החלו לבצבץ בינות עצי היער. השועל הציץ מבין העצים ומיהר לגרור אחריו את שלל הבוקר - צבי צעיר שעשה טעות אחת יותר מדיי ושילם עליה ביוקר.

רעש הגרירה של הצבי על העלווה הסמיכה שבין העצים העיר את החיות שהתגוררו בסביבה. מתוך הסבך בצבצו כמה פרצופי חיות מנומנמות שתהו על מקור הרעש. למראה השועל הנחוש שגורר את טרפו הם נסוגו חזרה. הזאב היה היחיד שהעז להתלונן. "חשבתי שסיכמנו שאתה לא מעביר מכאן את החיות שאתה מצליח לטרוף מפאתי הכפר!" אמר בכעס. "כבר לפני חודשיים ביקשת ממני לעשות הסכם עם החמורים שבחווה ליד היציאה מהכפר, כדי שלא יסגירו אותך כשאתה מתקרב יותר מדיי. ובתמורה לך ביקשתי שמכאן ואילך תעביר את הטרף שלך מהכניסה שליד הכפר!"

השועל הנהן בראשו והפטיר קצרות לעברו של הזאב. "אתה צודק בהחלט, אבל אתמול היה לי ויכוח סוער עם החמור האחראי וכמעט שטרפתי אותו - אלמלא פחדתי שיסגירו אותי יתר החמורים בקול נעירותיהם הרמות!"

הזאב הזדקף ממקומו ומתח את ראשו בחשיבות. "אני מבין ששוב יש לך סכסוך עם החמורים שנמצאים בכניסה לכפר. אתה יודע שאם יש בעיה אתה תמיד מוזמן להשתמש בשירותי הגישור המצוינים שלי!"

השועל הביט בו בכעס ושאל בשקט: "מה תרצה בתמורה ליישוב ההדורים ביני לבין החמורים מהכפר?" הזאב הביט במבט חמדן לעבר הצבי הצעיר והשיב: "תראה, לא שאני חמדן, אבל באופן כללי אני גובה מחיר יקר על השירותים שאני נותן ללקוחות. לכן אסתפק הפעם רק במחצית מהטרף שהבאת הפעם!"

"בשום פנים ואופן לא!" אמר השועל בזעם. "אני לא צריך את שירותי הגישור שלך! מהיום אני מעביר רק מכאן את הטרף שלי, ונראה אותך מעז להתלונן!"

גלגלי מוחו של הזאב נעו במהירות והוא עשה הערכת מצב מהירה. הוא הבין שעשה טעות כשביקש מחצית מטרפו של השועל, אבל כעת כבר לא היה ניתן להשיב את הגלגל לאחור. מאידך, הוא לא רצה להתעסק עם השועל הכועס וחשב על דרך יצירתית איך להשיב לעצמו את הכבוד האבוד ולדאוג שמנוחתו לא תופרע יותר על ידי השועל בכל יום מחדש.

"טוב, אני לא מתלונן!" אמר בתמימות לשועל שהיה עסוק בסחיבת הטרף. "אבל קח בחשבון שאם יבוא האריה ושאל מי הרס את הדשא הכחול שיש בכניסה ליער - אצטרף להצבעה עליך כאשרם היחידי בפגיעה באיכות הסביבה!"

השועל שמת את הפגר במקומו והתקרב לעברו של הזאב בכעס, כשעיניו בולטות מחוריהן. "על מה אתה מקשקש? איפה יש בכלל דשא כחול - הדשא כאן בכניסה ליער בצבע ירוק!"

"טעות, ידידי!" השיב הזאב בשלווה. "הדשא כחול, אני בהחלט שם לב לעובדה שמצבך הרפואי אינו שפיר. אתה עיוור צבעים, ידידי השועל!"

זעמו של השועל התרומם לשחקים והוויכוח הקולני בין השועל לזאב הגיע עד לפתחו של האריה מלך החיות. הלה זימן את השניים לדיון מהיר בקרחת היער כדי לבדוק מדוע החל הוויכוח בין שני הצדדים. עוד לפני שהחל הדיון ביקש הזאב לזמן לעדות פתוחה בנושא את החמור האחראי על החווה על מנת להעיד על צבע הדשא שבכניסה ליער, תוך הבטחה כפולה שלא יאונה לו כל רע.

עוד בטרם ביקש מהם האריה להשמיע את הטענות, התקדם החמור ממקומו, נעמד לפני האריה ושאל בהכנעה: "הוד מלכותו, נכון שהעשב בכניסה ליער הוא בצבע כחול?"

האריה הביט לעברו של השועל הזועם שהיה בטוח בצדקתו, סקר את הזאב המתוח ואת החיות שעמדו סקרניות מסביב ועקבו אחרי

המתרחש והשיב: "נכון, הדשא כחול!" רחש של התרגשות נשמע מהחיות שעמדו מסביב, והשועל הביט באריה בעיניים קמות. הזאב ניצל את ההזדמנות ואמר: "הוד מלכותו. כמו ששמעת את עדותו האמינה של החמור, השועל לא מסכים איתי וטוען בתוקף שהדשא הוא ירוק - וסותר בתוקף את טענתו של החמור המכובד. אני מבקש להעניש אותו בחומרה!"

"על מה אתה מקשקש? איפה יש בכלל דשא כחול?"

האריה הנהן בראשו והשיב: "ובכן, אתה צודק ובאמת השועל ייענש. מה העונש שאתה חושב להשית עליו?"

"אני מבקש שיותר הוא לא יוכל לעבור מהכניסה ליער, שכן הוא מפריע למנוחת החיות!" אמר הזאב בחיוך של ניצחון. השועל הזועם הביט באריה ולא האמין למשמע אוזניו.

"אתם משוחררים!" הודיע האריה, והזאב והחמור עזבו את המקום בחיוך של מנצחים...

השועל היה כעוס ומאוכזב, הוא לא רצה לדבר ליד כל החיות. אבל ברגע שהיה לבד לצידו של האריה, הוא שאל: "אדוני המלך, מדוע הענשת אותי? הרי אני ואתה יודעים שהדשא הוא ירוק!"

האריה הביט בו במבט רב משמעות והשיב: "אין לזה שום קשר לשאלה האם הדשא כחול או ירוק. העונש הוא בגלל סיבה אחת בלבד - לא ייתכן ששועל חכם ואמיץ כמוך יבזבז זמן בוויכוחים עם זאב טיפש שעוד מביא חמור להעיד לטובתו! ואם כל זה לא מספיק, עוד לבוא ולהטריד אותי בשאלה המטופשת הזאת..."

חבל להתווכח עם אנשים שמעוניינים רק להשמיע את דעתם ולהרגיש שהם הצודקים. לא משנה כמה ראיות נציג בפניהם - הם מסונוורים מאגו, מטינה ומשנאה. כשהבורות צועקת - השכל שותק. השקט והשלווה שלנו פשוט שווים הרבה יותר... "סייג לחכמה שתיקה".

תמונה מהפרשה

התמונה שלפניכם מסמלת כסוק מתוך פרשת השבוע
כתבו לנו לכתובת המייל: SH5022881@gmail.com
או שלחו למס' הטלפון: 02-5022881 ☎
תשובות למדור ניתן לשלוח בהודעה או מייל בלבד!

ותכנסו להגרלה על ספר 'מבט אל החיים' בכל שבוע!

זוכה השבוע: דביר פרחי - הוד השרון

נקודת השינוי

יעקב ששון

סהר הביט באושר במאות האנשים שגדשו את רחבת הכניסה למסעדה החדשה שבבעלותו. הנוכחים הסתובבו בין דוכני המזון והאטרקציות השונות וקיבלו הסבר קצר על המסעדה שנפתחה לראשונה בבוקר אותו היום.

כבר לפני זמן רב החל להירקם במוחו הרעיון לפתוח מסעדה בשכונה המתפתחת בעיר. לפני מספר שנים כמעט ויישם בפועל את הרעיון. כל האמצעים היו בידיו, אפילו חיסכון של מאות אלפי שקלים שחסך בעמל רב היה ברשותו. יום אחד הגיע לבית הוריו נוכל שהציג את עצמו בשם 'יורם'. הוא התחזה בפני אביו לבנקאי, והאב מסר לו בתמימות את פרטי החשבון שלהם עם הקודים לכניסה לחשבון. הנוכל הצליח בערמומיות להעביר את כל חסכוני הוריו לחשבונות בחוץ לארץ, ונעלם ללא שהשאיר אחריו ראיות. הדבר אירע חודשים ספורים לפני מתן התשלום האחרון עבור רכישת דירה שבשבילה חסכו שנים ארוכות.

המשבר היה פתאומי ונחת ללא התראה מוקדמת. הוריו הפכו ביום בהיר לאנשים שבורים ועצובים, סהר ידע שהמעשה הנכון מבחינתו יהיה להעביר להוריו את כל חסכוניו כדי שיוכלו להשלים את רכישת הדירה, ואכן כך עשה. הוריו הודו לו בהתרגשות והחיים החלו לחזור אט אט למסלולם הבריא.

תוך כמה שנים חסך סהר מחדש את הכסף לפתיחת המסעדה, גייס שפים וטבחים מוכרים, ארגן הפנינג גדול כאירוע פתיחה ופרסום למסעדת "וורדי" שבבעלותו. סהר השקיע במסעדה את כל כולו, לא חסך בעיצובים, ריהוט וכלים ברמה הגבוהה ביותר.

על פי כל ההערכות המסעדה הייתה אמורה להיות שוקקת חיים במשך כל היום. עברו שבועות וחודשים כמעט ללא סועדים, וסחר החל להבין כי ייתכן וטעה בגדול בהערכתיו הראשוניות. מדי יום ספג הפסדים משמעותיים, ולאחר זמן רב החל להפנים בצער שיהיה עליו לסגור בקרוב את המסעדה.

באחד מלילות אותו השבוע הלך סחר לישון בהרגשה כבדה, אבל שום דבר לא הכין אותו לדפיקות על דלת ביתו לפנות בוקר. בפתח עמדו שלושה שוטרים שהזמינו אותו להצטרף אליהם למסעדה.

כשהגיעו, חשכו עיניו למראה צוותי הכיבוי שעמלו על כיבוי הכניסה למסעדה. עוד בטרם הבין מה קרה, ניהם סחר את עצמו שלפחות יקבל החזר מחברת הביטוח, אך לפתע אחז את ראשו בידי. לפני כמה ימים, כשהבין שיהיה עליו לסגור את העסק ביטל את החוזה היקר עם חברת הביטוח, כך שאת כל הנזקים יישא הוא בלבד. הוא הרגיש שהראש שלו מתפוצץ, שום דבר לא היה יכול לתאר את הכאב שחש סחר באותם רגעים.

מפקד המשטרה הסביר לו באדיבות מקצועית על פורץ שרוקן את כל תכולת הכספת במסעדה, וככל הנראה כדי לא להותיר ראיות, הצית את המסעדה. עוברי אורח ערניים הזעיקו במהירות את לוחמי האש שהצליחו לעצור את התפשטות השריפה לתוך המסעדה, אך הכניסה אליה נשרפה כליל. לאחר שכובתה האש לחלוטין, נדהמו הכבאים למראה בלון גז אליו היה מחובר בקבוק תבערה. הבלון הונח במקום על ידי הפורץ במטרה להשמיד לחלוטין כל ראיה מהשוד, אך משום מה הוא לא התפוצץ.

הבלון שהונח בכניסה למסעדה סוקר בהרחבה בכל אמצעי התקשורת. המחשבה מה עלול היה לקרות אילו היה מתפוצץ, הטריפה את דעת התושבים והסיפור הפך במהירות לשיחת היום. תושבי העיר, שנדהמו מהיקף הפשיעה, יצאו למחות ולדרוש טיפול שורש בפשיעה בעיר. אלפי תושבים התרכזו מדי יום על יד מסעדת "וורדי". הצהרות

מפקדי המשטרה ניתנו על רקע המסעדה השרופה, וכתבות תקשורת רבות צולמו או שודרו מפתח המסעדה.

תמונת בלון הגז על יד המסעדה הפכה לסמל המאבק לטיפול שורש בפשיעה בכל העיר. תוך מספר ימים לא היה תושב בעיר שלא ביקר ליד מסעדת "וורדי".

סחר הבין את גודל ההזדמנות. הוא דאג לשיפוצה המהיר של המסעדה, ומיד עם פתיחתה המחודשת היא הפכה למוקד עלייה לרגל של אלפים שבאו לעודד ולחזק, וכמובן לסעוד במגוון המאכלים שהוצעו במסעדה. הרווחים זינקו לשחקים והותירו מאחור את הימים האפורים בהם לא פקדו אנשים את המסעדה.

"בפתח עמדו שלושה שוטרים שהזמינו אותם להצטרף אליהם"

כעבור חודש ימים הצהירה המשטרה על לכידת הפורץ. סחר הוזמן להעיד בבית המשפט במשפט מתוקשר שהתקיים, אך ברגע שעלה לדוכן העדים החוויר לפתע. הוא הביט בנאשם, ולפתע צעק: "יורם?" מי שישב על כיסא הנאשם זוהה על ידי סחר כאותו "בנקאי" שעקץ את הוריו לפני מספר שנים.

הוא נלקח לחקירה נוספת ובמהלכה הודה בכל מקרי העוקץ שביצע. בסיוע המשטרה חשבונות הבנק שלו בחו"ל הועברו כולם לטובת קרן שתשיב להם את הגזלה, בתוספת פיצויים נרחבים. סחר היה מאושר כאשר הוריו החזירו לו את הכסף שהעמיד לרשותם בשעה הקשה, הוא הצליח גם להגשים את חלומו על פתיחת המסעדה, וגם לקבל בחזרה את הכסף שממנו התייאש כבר מזמן...

על רצונו של בלעם הרשע לפגוע בנו נאמר: "...וַיִּהְיֶה ה' אֱלֹהֵיךָ לָךְ אֶת הַקָּלָלָה לְבָרְכָהּ כִּי אֶהְיֶה ה' אֱלֹהֵיךָ". ובכך התורה מלמדת אותנו מסר חשוב, שגם כשהכול נראה רע ושחור, גם כשנדמה שהמציאות היא "רעה", יש בידי ה' להפוך את הרעה עצמה לטובה גדולה. האמונה נותנת כוח ותקווה להתמודד גם עם אתגרים לא פשוטים.

כוח הרצון (א')

הרצון לכתוב על הרצון הוא כה גדול, עד שאלף עלונים לא יספיקו באמת להכיל את מה שאפשר לכתוב על הרצון שהוא הכוח המניע שלנו בחיים. ובכל זאת רצינו לכתוב כמה נקודות שיעוררו סקרנות והעצמה.

הרצון הוא בעצם הכוח המניע של החיים. כך נאמר בבריאת האדם: "וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה". נפש זה רצון, כמו שנאמר "אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם", ומכאן שהרצון הוא הבסיס לחיים.

גם לבעלי החיים יש "נפש", כלומר "רצון". לבעלי החיים יש רצונות קטנים, ולאדם יש רצונות גדולים. מאוד מאוד גדולים. אז מה ההבדל? אומר לנו רש"י: "שנתווספה בו דעה ודיבור". לאדם יש דעת, והרצון שלו יכול להיות מחובר אל הרצון האמיתי הטוב והמיטיב (עוד מעט נסביר).

הקדמונים כבר הסבירו שהסבל שלנו, בני האדם, ופיזור הדעת שלנו, נובעים מריבוי רצונות. אנחנו רוצים הרבה מאוד דברים, והרצונות לעיתים סותרים זה את זה (למשל, אנחנו גם רוצים מנוחה, וגם רוצים עונג. אבל בשביל להשיג עונג צריך לעבוד...).

בשביל להגיע לשקט נפשי (יישוב הדעת) אנחנו נדרשים למקד את כל הרצונות שלנו לרצון מרכזי אחד, מה שיאפשר לנו להניח לשאר הרצונות ולשים אותם במקום המתאים.

מהו הרצון שאנחנו צריכים להתמקד בו?

חכמינו אמרו במסכת אבות: "עשה רצונו כרצונך, כדי שיעשה רצונך כרצונו. בטל רצונך מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך". כלומר, הרצון שלנו צריך להיות זהה לרצון של הבורא.

איך נדע מהו הרצון של הבורא?

אולי נתחיל ממה הבורא לא רוצה. הוא בוודאי לא רוצה לקבל כלום לעצמו. הוא הרי לא צריך כלום. הכול כבר שלו בכל מקרה. הוא הרי ברא ויצר את הכול.

אז מה הוא כן רוצה?! התשובה היא פשוטה כנראה, רק לתת ולהשפיע, ולוודא שיהיה לנו טוב.

ומכאן למסקנה הפשוטה מאוד (שצריך לכתוב עליה אלף עלונים לפחות): הרצון האחד והיחיד שלנו צריך להיות הרצון להשפיע ולעשות טוב. וזה מה שייתן לנו אושר שמחה ומנוחת הנפש.

איך עושים את זה? הרי הגוף שלנו רוצה לקבל עונג, כבוד, רכוש, וכולי וכולי... הוא לא כל כך רוצה לתת לאחרים. הוא לא רוצה לצאת פרייאר. אז מה עושים?!

לפני שעושים, צריך לזכור שה"רצון" הוא הכלי הכי בסיסי שיש לנו. בלי רצון שום דבר לא יכול לעבוד. וביחד עם הרצון, גם השמיים הם לא גבול.

מה שנדרש מאיתנו לפני הכול זה פשוט לעורר בתוכנו רצון ותשוקה לרצות את הדבר הנכון. זה הבסיס שממנו אנחנו צריכים להתחיל, עוד לפני שאנחנו בכלל עושים פעולה הכי קטנה.

גרעין הרצון הזה שנטפח בהתמדה יוביל אותנו הלאה לשלב הבא.

רבי שמחה בונים מפשיסחא היה אומר, שאפילו עשרים פעם לרצות לרצות לרצות... זה גם משהו.

טוב לראות טוב

החברים שלי אומרים שאני "קולט מהר". אני רואה דברים שאחרים מפספסים, ובדרך כלל זה עוזר לי מאוד. אבל לאחרונה גיליתי שזו לא ממש ברכה גדולה. כי כשאני נתקל במשהו "לא בסדר", ואפילו אם מדובר בטעות קטנה שמישהו עשה - המוח שלי ננעל על זה ומתמקד בזה. כאילו יש לי במוח זכוכית מגדלת שמתמקדת בפגמים וחסרונות. אני רואה רק את מה שלא בסדר, ולא מצליח לראות את התמונה הגדולה, את כל הדברים הטובים שעדיין קיימים מסביב. מה שגורם לי לתחושת מרמור ולתסכול מתמיד.

מאז ששמתי לב לכך, קיבלתי על עצמי לתרגל הודיה על הטוב. אני עוצר כמה פעמים ביום ומתמקד בדברים הטובים. זה עוזר לי מאוד לשנות את ההסתכלות. בימים האחרונים שמתי לב שאפילו בדברים שהיו נראים לי ממש שליליים הצלחתי למצוא את הטוב.

הפרשה מספרת לנו על בלעם בן בעור שהיה בעל "עין רעה". הוא מתמחה במציאת פגמים והדגשתם, ובכך הוא יוצר מציאות מקוללת.

התורה מזהירה אותנו מדרכו של בלעם, והיא מלמדת אותנו לחתור ל"עין טובה", עין שמחפשת את נקודת הטוב בכל דבר, גם במציאות שנראית שלילית מאוד. כאשר העין הטובה מתמקדת בטוב, המציאות כבר הופכת למציאות טובה, מעצם המבט החיובי והטוב. אך לעין הטובה יש גם כוח ממשי לשנות את המציאות לטובה ולברכה גדולה.

המחסן שנפרץ

שאלה מס'

852

מושיקו טס לחו"ל והיה חייב לפנות את מחסן הסחורה שלו. הוא ביקש מאביתר להעביר את הסחורה למחסן שבבעלותו, ואביתר הסכים. לפני הטיסה ביקש מושיקו מאביתר הלוואה של 20,000 דולר למשך חודש. אביתר הלווה לו את הסכום בשמחה. עבר חודש, ומושיקו לא החזיר את הכסף. אביתר הודיע למושיקו שהסחורה שבמחסן שלו היא משכון עבור ההלוואה. לאחר כמה ימים נפרץ המחסן והסחורה נגנבה. מושיקו תבע מאביתר תשלום על הסחורה, אבל אביתר טוען שלא קיבל אחריות עליה ורק עשה לו טובה. האם לדעתכם הוא צריך לשלם על הסחורה שהייתה במחסן?

מעיינים בספרים ולומדים לפסוק הלכה או משפט: שולחן ערוך 'חושן משפט' סימן צ"ז סעיף ו' בדין: 'משכן שלא ברשות' והאם חייב באונסים. ש"ך עמוד ב' סעיף קטן ב' ו'קצות החושן' סימן שמ"ח סעיף קטן ב'.

תשובה לשאלה 'תחרות מזיקה' (שאלה 851)

תקציר השאלה השבועית: בתיכון המרכזי בעיר התקיימה בכל סוף שנה תחרות היאבקות בסגנון חופשי בין כל תלמידי השכבה. התחרות התמקדה בעיקר בהפעלת כוח פיזי וביכולת לעמוד כמה שיותר זמן בלי ליפול על הארץ. באחד מסבבי הקרבות בין דודי מכיתה י"ב 1 לאורי מכיתה י"ב 2 עפו שניהם על אחת מדלתות הזכוכית בבית הספר. הזכוכית התנפצה לרסיסים, והמכנסיים של אורי נקרעו ללא אפשרות לתקן אותם. מי לדעתכם צריך לשלם על דלת הזכוכית - האם שניהם או רק מי שדחף את חברו לעבר הדלת? ומי ישלם על המכנסיים?

תשובה בקצרה: נראה שדודי ואורי פטורים מתשלום.

המושג ההלכתי: מזיק ברשות.

תשובה בהרחבה: מצאנו בהלכה מנהג שמובא בדברי הראשונים שבזמנם בחתונה של חתן וכלה, היו נוהגים המשתתפים לרכב על סוסים ולהילחם אחד בשני בדרך משחק על מנת לשמח את החתן והכלה, ולמרות שהיו נגרמים נזקים לשני הצדדים, הם היו פטורים מתשלום הנזקים כיוון שעל דעת זה הגיעו וכדי לשמח את החתן והכלה וזה נחשב כאילו הם מחלו אחד לשני על כל נזק שעתיד לקרות. (שולחן ערוך 'חושן משפט' סימן שע"ח סעיף ט' בדברי הרמ"א) וככה ראינו שפסק מרן להלכה, ששנים שהתאבקו אחד עם השני והזיקו זה לזה - פטורים מתשלום אפילו אם אחד מהם נגרם לו נזק בגופו. כיוון שלא עשו מעשה חריג שיוצא מגדר כללי המשחק וכן מבואר בדברי בעל ספר 'מאירת עיניים' על המקום. (סימן תכ"א סעיף ה') | **אז מה הדין במקרה שלנו?** בסיפור שלנו דודי ואורי לא חייבים על הנזק שגרמו זה לזה, כיוון שהם באו להיאבק ולקחו בחשבון שיכול להיות שייגרמו להם נזקים כתוצאה מההיאבקות והם מוחלים זה לזה. אלא שהחידוש הוא, שאפילו על הנזק שנגרם לממון בית הספר אי אפשר לתבוע מהם לשלם, מכיוון שההנהלה הסכימה לקיים את התחרות בתוך בית הספר והם התנהלו לפי כללי משחק ידועים וקבועים מראש. ומכיוון שידוע שבמקרים כאלו יכולים להיגרם גם נזקים, ההנהלה לא יכולה לחייב אותם בתשלום הנזקים. אלא אם כן, המשחק יצא משליטה והם היכו אחד את השני בקטטה בלי קשר לכללי המשחק שאז הם חייבים בתשלום הנזקים לפי הגדרות דיני 'מזיק'.

דרך המלך

המהדורה השניה והמורחבת יצאה לאור!

400 עמודים של העצמה אישית שיביאו שינוי לחייר!

”
תהיה אתה
השינוי שאותו
אתה רוצה
לראות בעולם
ויחד נהפוך
את העולם
לטוב יותר”

איא חכמ

<<< הזמינו עכשיו באמצעות סריקת
הקוד, או צרו קשר עם משרדי 'שלום לעם'

02-5022881

להנחה בקנייה מרוכזת לתלמידים, מקד"צ או חיילים ניתן לכנות
בהודעה למספר הטלפון: 058-7443747

טיפול שורש

הגן המיוחד של המלך התפרסם בעולם כולו. אנשים תיארו אותו כגן מופלא בעל עצים וצמחים נדירים באיכות מיוחדת, פירות מתוקים, ויופי שלא נראה כמותו. השמועות טענו שהוא מיוחד בשלמותו הכוללת, שיוצרת מראה בלתי נשכח.

אחד המלכים הקטנים שבמדינה סמוכה התקנא מאוד במלך המוצלח. הוא הרגיש שהצלחתה של הממלכה המיוחדת הזו מסכנת את עתידו, והוא החליט לשלוח את סופר החצר המיוחד שלו שהיה ידוע ביכולת שלו למצוא פגמים בכל דבר למצוא את הבעיות שבגן המלכותי, כדי שיוכל לספר לכל העולם את ה"אמת" על הגן המפואר.

הוא נתן לו הוראות מדויקות מאוד, וביקש ממנו להתמקם במקום מאוד מסויים באזור הגן, משם יוכל לראות רק את האזור הפחות מוצלח של הגן, את השטח שנמצא עדיין בשלבי עיבוד, עצים שעדיין לא הגיעו לשיאם, וצמחים שנמצאים בתהליך שיקום והסתגלות.

הוא היה בטוח שמה שיראה הסופר, יספיק כדי לקבור את סיפור ההצלחה של הממלכה המאיימת.

אולם, בסופו של דבר, הגן היה קסום כל כך, שגם הסופר בעל העין הרעה נשבה בקסם הגן, והוציא מתחת ידו כתבה מלאת תשבחות. הכתבה שנועדה להרוס הפכה לשיר הלל נצחי.

בלק מלך מואב שוכר את בלעם הקוסם המפורסם לקלל את בני ישראל. הוא שמע על סגולותיו המיוחדות של האיש שתום העין, שידוע למצוא את הרע שבכל דבר, והוא מקווה שהאיש הזה יוכל לסלק את האיום הדמיוני על הממלכה שלו.

הוא לוקח את בלעם למקום גבוה ממנו הוא יוכל לתצפת על עם ישראל, אך הוא מדגיש ואומר, אתה תראה רק חלק מעם ישראל, "אִפְסֵי קִצְּהוּ תִרְאֶה וְכָלוּ לֹא תִרְאֶה..."

ומדוע הוא מדגיש זאת? מה הוא בא לומר?

רבי יחזקאל מקוזמיר מסביר רעיון מופלא על פי דברי המשנה במסכת אבות **"הוי דן את כל האדם לכף זכות"**.

כאשר אתה מסתכל על התנהגות נקודתית של אדם, אתה עלול בהחלט למצוא בו פגמים ולדון אותו לכף חובה, כי אין לך אדם שאין בו פגמים. לכל אחד יש עוד מה לתקן. "כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא".

ואיך בכל זאת אפשר לדון את האדם לכף זכות, למרות הפגמים שלו? התשובה היא: "הוי דן את כל האדם". עליך לסגל מבט כללי יותר ולראות את **"כל האדם"**, ובמבט הכללי על האדם קל הרבה יותר לראות את הטוב האמיתי והמהותי שהוא.

בלק יודע שבמבט כללי על עם ישראל אי אפשר לראות בו רע, עם ישראל **השלם הוא עם נפלא ומדהים**. וכפי שבלעם עצמו יאמר "לֹא הִבִּיט אֶנּוֹן בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֲמֹל בִּישְׂרָאֵל". ולכן הוא מבקש ממנו לראות את הקצוות, לחפש את הפגמים בפרטים, ולהתעלם מהמבט הכללי.

ועל כך גם דרשו את הנאמר בשיר השירים: **"כִּלְכֹּךְ יִפְהַ רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ"** - בהסתכלות כללית על עם ישראל כאחד, אין בו מום. עם נפלא ומיוחד.

וואם נזכור להסתכל על ה'גן' שלנו כשלם, להאיר את הטוב ולחבק את הפגמים כחלק מהדרך, נזכה להיות באמת תפארת ישראל - עם מאוחד, יפה ושלם."

גבאי בתי כנסת,

רוצים לחלק את עלון 'שלום לעם' למתפללי בית הכנסת שלכם?

דברו איתנו, ותקבלו יותר עלונים במתנה!

למס' טלפון: 02-5022881 לכתובת: sh5022881@gmail.com